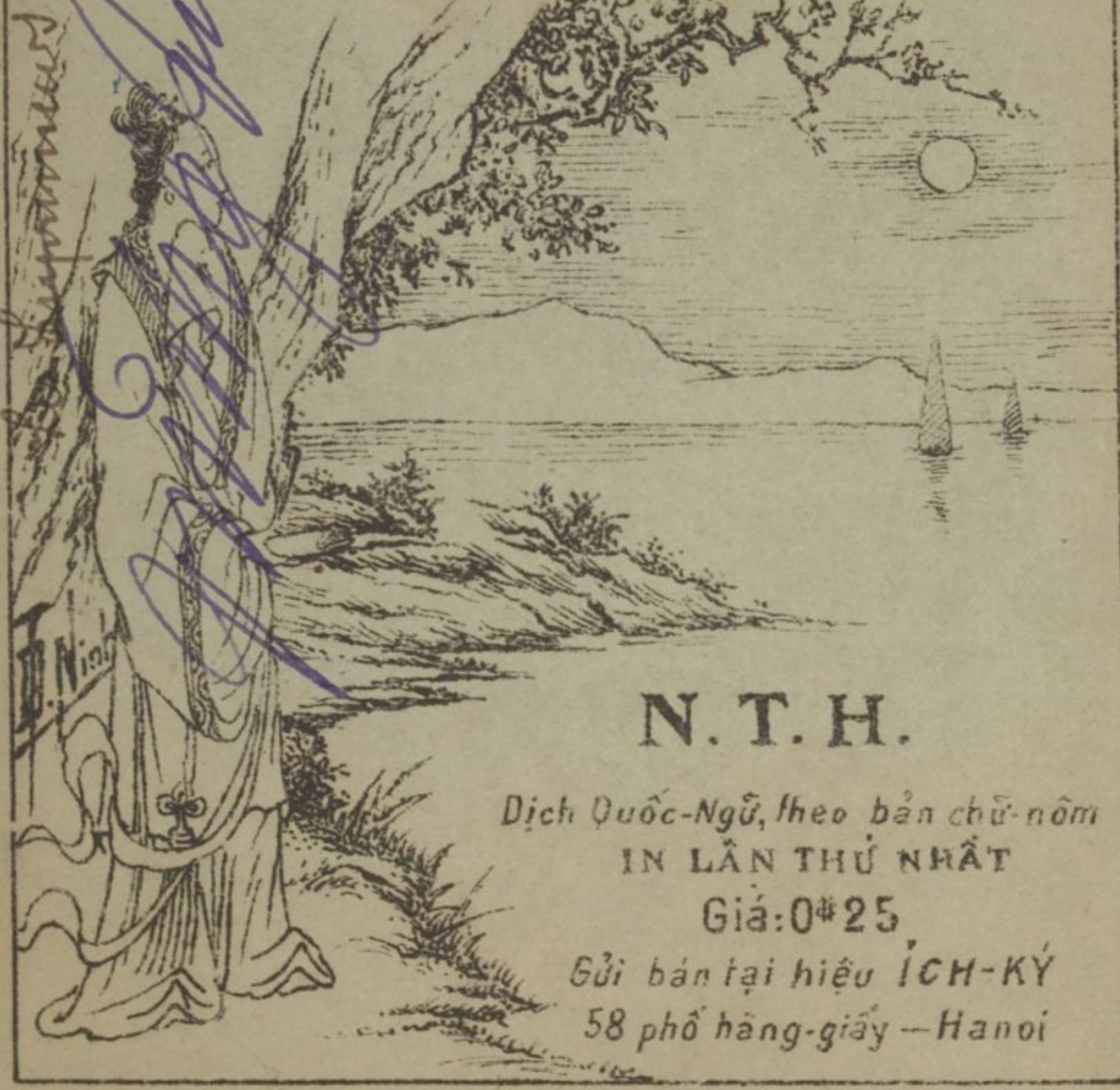

DEPT LEGAL
INDO-CHINE
N° 587

8°
INDO-CHINOIS
493

LAM-THU-NGAM

征婦吟
IMPRES

N. T. H.

Dịch Quốc-Ngữ, theo bản chữ-nôm
IN LẦN THỨ NHẤT
Giá: 0#25
Bán tại hiệu ÍCH-KY
58 phố hàng-giấy - Hanoi

avec coupon au voyage de 10.000 de l'Inde au Tonkin par Nguyin hie venon
Hanoi le 5 Octobre 1922

Supplément
Impression

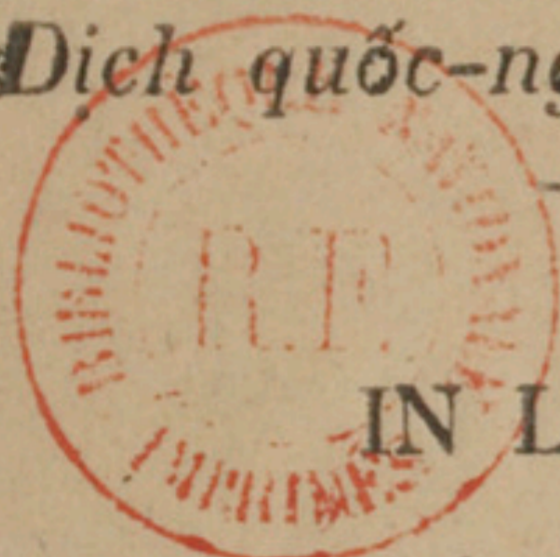
(C.)

1111

CHINH-PHỤ NGÂM

NGUYỄN-HỮU-TÌNH

Diễn quốc-ngữ, theo bản chữ nôm

IN LẦN THỨ HAI

Đã bán tại hiệu ÍCH-KÝ, 58, phố hàng Giấy, Hanoi

Giá bán : 0 \$ 25

HANOI

IN TẠI VINH-THÀNH CÔNG-TY

1922

8 Ind-Ch
493

MÀN BƯC HƯU TÍNH

HOÀNG HƯU TÍNH

Đã được... (faint text)

IN LẠI TÍNH

Đã được... (faint text)

Đã được... (faint text)

Đã được... (faint text)

Đã được... (faint text)

Đã được... (faint text)

CHINH PHỤ NGÂM

Thửa gò đất nổi cơn gió bụi,
Khách má-hồng nhiều nổi chân chuyên.
Xanh kia thăm thẳm từng trên,
Vì ai gây dựng cho nên nổi này.
Trống Tràng-thành lung lay bóng nguyệt,
Khói Cam-toàn mờ mịt thức mây.
Chín-lần hươm bấu chao tay,
Nửa đêm truyền hịch định ngày xuất chinh.
Nước thanh-bình ba trăm năm cũ,
Ao nhung trao quan-vũ từ đây.
Sứ-giời sớm dục đường mây,
Phép công là trọng niềm tây sa nào.
Đường dong ruổi lưng đeo cung tiễn,
Buổi tiên đưa lòng vương thê-noa.
Bóng cờ tiếng trống xa xa,
Sầu lên ngọn ải, oán ra cửa phòng.

Chàng tuổi trẻ vốn rông hào-kiệt,
Sếp bút nghiên theo việc đao-cung.

Thành liền mong tiến Bệ-rồng,
Thước hươm đã quyết chẳng dong giặc giời.

Trí làm giai dậm nghìn da ngựa,
Gieo Thái-sơn nhẹ tựa hồng mao,

Dã nhà đeo bức chiến bào,
Thét roi câu Vị ào ào giỡ thu.

Ngoài đầu cầu nước trong như lọc,
Đường bên cầu cỏ mọc còn non.

Đưa chàng lòng giặc giặc buồn,
Bộ khôn bằng ngựa, thủy khôn bằng thuyền.

Nước có chảy mà phiến chẳng tả,
Cỏ có thơm mà dạ chẳng khuây.

Nhủ rồi nhủ lại cầm tay,
Bước đi một bước giây giây lại dừng.

Lòng thiếp tựa bóng giăng theo rỗi,
Chàng sâu xa tim cõi thiên san.

Múa hương rượu tiễn chưa tàn,
Chỉ ngang ngọn giáo vào ngàn hang-beo.

Săn Lâu-lan rừng theo Giới-tử,
Tới Man-Khê bàn sự Phục-bà.

Ao chàng đỏ tựa dáng pha,
Ngựa chàng sắc trắng như là tuyết in.
Tiếng nhạc ngựa lẫn chen tiếng trống,
Giáp mặt rồi phút bỗng chia tay.

Hà-Lương chia rẽ đường này,
Bên đường trông lá cờ bay ngùi ngùi.

Quân trước đã gần ngoài doanh liêu,
Kỵ sau còn khuất nẻo Tràng-dương.

Quân đưa chàng ruổi lên đường,
Liêu-dương biết thiệp đoạn trường này chẳng?

Tiếng địch thổi nghe chừng đồng vọng.
Hàng cờ bay trông bóng phát phơ.

Giấu chàng theo lớp mây đưa,
Thiếp nhìn rặng núi ngàn ngo nỗi nhà.

Chàng thì đi cõi xa mưa gió,
Thiếp thì về buồng cũ chiếu chăn.

Đoái trông theo đã cách ngàn,
Tuôn mầu mây biếc, trái ngàn núi xanh.

Chốn Hàm-dương chàng còn ngảnh lại,
Bến Tiêu-tương thiếp hải trông sang.

Khỏi Tiêu-tương cách Hàm-dương.

Cây Hàm-dương cách Tiêu-tương mấy trùng,

Cùng trông lại mà cùng chẳng thấy,

Thấy xanh xanh những mấy ngàn dâu.

Ngàn dâu xanh ngắt một màu,

Lòng chàng ý thiếp ai sâu hơn ai?

Chàng từ đi, vào nơi gió cát,

Đêm giãng này nghỉ mát phương nào?

Xưa nay chiến-địa nhường bao,

Nỗi không muốn dậm xiết sao dải dàu!

Hơi gió lạnh người rầu mặt dạn,

Giòng nước sáu ngựa nân châu bon.

Ôm yên, gối trống đã chôn,
Năm vùng cắt trắng, ngủ còn rêu xan.

Nay Hán xuống Bạch thành đóng lại,
Mai Hồ vào Thành-hải dòm qua.

Hình khe thế núi gần xa.

Đứt thoi lại nối, thấp đà lại cao.

Sương đầu núi buổi chiều như gội,

Nước lòng khe nẻo suối còn sâu.

Não người áo giáp bấy lâu,

Lòng quê qua đó mặt sầu chẳng khuấy.

Trên trướng-gấm thấu hay chẳng nhẽ ?

Mặt chinh-phu ai vẽ cho nên.

Tưởng chàng dong ruổi mấy niên,

Chẳng nơi Hãn-hải thì miền Quan-san.

Đã chắc chờ đời ngàn sà-hồ,

Lại lạnh lũng những chỗ sương-phong.

Lên cao trông thức mây lồng,

Lòng nào là chẳng động lòng bi thương.

Chàng từ sang đông nam khơi nẻo,
Biết nay chàng tiến thảo nơi đâu.

Những người chinh chiến bấy lâu,
Nhẹ xem tinh minh như màu cỏ cây.

Nức hơi mạnh ơn giầy từ trước,
Chải chốn nghèo tuổi được bao nhiêu ?

Non-kỳ quanh cõi giăng treo,
Bến-Phi gió thổi điều hiu mấy gò.

Hồn tử-sĩ gió ù ù thổi,
Mặt chinh-phu giăng dôi dôi soi.

Chinh-phu, tử-sĩ mấy người,
Nào ai mặc mặt, nào ai gọi hồn ?

Dấu binh lửa nước non như cũ,
Kẻ hành-nhân qua đó chạnh thương.

Phận giai già ruồi chiến-trường,
Chàng Siêu tóc đã điểm sương mới về !
Tưởng chàng chải nhiều bề nắng nỏ,
Ba thước gươm, một cổ nhung yên.

Sông pha gió bãi giăng ngàn,
Tên cheo đầu ngựa pháo gian mặt thành.

Áng công-danh trăm đường dọn đã.

Những nhọc nhằn nào đã nghỉ ngơi.

Nỗi lòng biết ngỏ cùng ai,

Thiếp trong cánh cửa, chàng ngoài chân mây.

Trong cửa này đã đành phận thiếp,

Ngoài mây kia há kiếp chàng vay.

Những mong cá nước vui vầy,

Bà, giờ đôi ngả nước mây cách vời.

Thiếp chẳng tưởng ra người chinh-phụ,

Chàng há từng học lũ vương tôn.

Cớ sao cách trở nước non,

Khiến người thôi sớm thời hôm những sầu.

Tràng phong lưu đương chừng niên-thiếu,

Sánh nhau cùng đan diu chữ duyên.

Nỡ nào đôi lứa thiếu-niên,

Quan sơn để cách hàn huyên hao đành?

Thửa lâm hành oanh chưa bén liễu,
Hỏi ngày về ước nẻo quyên ca.

Nay quyên đã đục oanh già,
Ý-nhi lại gáy trước nhà lều lo.

Thửa dăng đồ mai chưa dạn gió,
Hỏi ngày về chỉ độ đào bông.

Nay đào đã quuyến gió đông,
Phù-dung lại đã bên sông bờ sờ.

Hẹn cùng ta Lũ-tây-nham ấy,
Sớm đà trông nào thấy hơi tăm?

Ngập ngừng lá rụng cảnh trâm,
Buổi hôm nghe dậy tiếng cầm sơn sao.

Hẹn nơi nao Hán dương cầu nọ,
Chiều lại tìm nào có tiêu hao.

Ngập ngừng gió thổi chiến bào,
Bãi hôm tuôn dẫy nước chiều mệnh mông.

Tin thường lại người không thấy lại,
Hoa dương tàn đã chải rêu xanh.

Rêu xanh mấy lớp chung quanh,
Chân đi một bước trăm tình ngần ngo.

Thư thường tới người chưa thấy tới,
Bức rèm thưa lãn dãi bóng dương.

Bóng dương mấy buổi xuyên ngang,
Nhời sao mười hẹn chín thường đơn xai.

Thử tính lại diên khơi ngày ấy,
Tiền sen này đã nầy là ba.

Sót người lãn lửa ải xa,
Sót người nương trốn hoàng-hoa đậm ngoài.

Tình gia-thất nào ai chẳng có.

Kìa lão-thân, khuê-phụ nhớ thương!

Mẹ già phơ phất mái sương,
Con thơ mặng sữa vả dương phù chi.

Lòng lão thân buồn khi tựa cửa,
Miệng hài-nhi chờ bữa mớm cơm.

Ngọt bùi thiệp đã hiếu-nam,
Gậy con đèn sách thiệp làm phụ-thân.

Nay một thân nuôi già giậy trẻ,

Nỗi quan hoài mang mẽ biết bao.

Nhớ chàng chải mấy xương sao,
Xuân từng đôi mới, đông nào có dư.

Kề năm đã ba tư cách diển,
Mỗi sâu thêm nghìn vạn ngón ngang.

Ước gì gấn gửi tác gang,
Dở niềm cay đắng dễ chàng tỏ hay.

Thoa cung Hán thừa ngày xuất giá,
Gương lầu Tần dấu đã soi chung.

Cậy ai mà gửi tới cùng.
Đề chàng thấu hết tấm lòng tương tư.

Nhân đeo tay gọi khi ngắm nghĩa,
Ngọc cài đầu thưở bé vui chơi,

Cậy ai mà gửi tới nơi,
Đề chàng chân trọng dấu người tương thân.
Chải mấy xuân tin đi tin lại,
Tới xuân này tin hỡi vắng không.

Thấy nhận luồng tưởng thư phong,
Nghe hơi sương sấm áo bông sẵn sàng.

Gió tây nổi không đường hồng tiện,
Sốt cõi ngoài tuyết quyến mưa sa.

Màn mưa trướng tuyết xông pha,
Nghĩ thêm lạnh lẽo kẻ ra cõi ngoài.

Đề chữ gấm phong thôi lại mở,
Gieo bói tiền tin dở còn ngờ.

Giời hôm tựa bóng ngần ngo,
Giăng khuya nương gối bơ phờ tóc mai.

Há như ai hồn say bóng lẩn,
Bông thơ thơ, thần thần hư không,

Trâm cài xiêm dắt thẹn thùng,
Lệch vừng tóc rối, lỏng vòng lưng eo.

Dạo hiên vắng thắm gieo từng bước,
Ngoài dèm thưa, rủ thác đòi phen.

Ngoài dèm thước chẳng mách tìm,
Trong dèm nhường đã có đèn biết chẳng.

Đèn có biết nhường bằng chẳng biết,
Lòng thiệp riêng bi thiết mà thôi.

Buồn rầu nói chẳng nên nhời,
Hoa đèn kia với bóng người khá thương!

Gà eo óc gáy sương năm trống,
Hòe phất phơ rủ bóng bốn bên.

Khắc giờ đằng đằng bảy niên,
Mỗi xâu dăng dặc tựa miền bề xa.

Hương gượng đốt hồn đà mê mải,
Gương gượng soi lệ lại chứa chan.

Sắt cầm gượng gầy ngón đàn,
Giây uyên kinh đứt, phẩm loan ngại chùng.
Lòng này gửi gió đông có tiện,
Nghìn vàng xin gửi đến non Yên.

Non Yên rù chẳng tới miền,
Nhớ chàng dăng dăng đường lên bằng giời.
Giời thăm thăm xa với khôn thấu,
Nỗi nhớ chàng đau đầu nào xong.

Cảnh buồn người thiết tha lòng,
Cảnh cây mưa đượm, tiếng chùng mưa phun.

Sương như búa bổ mòn gốc liễu,
Tuyết nhưong cửa sể héo cảnh ngô.

Giọt sương phủ bụi chim gù,
Sâu tường kêu vắng, chuông chùa nện khơi,

Vài tiếng dế nguyệt soi trước ốc,
Một hàng tiêu gió thốc ngoài hiên.

Lá màn lay ngọn gió xuyên,
Bóng hoa theo bóng nguyệt lên trước đèn.

Hoà giải nguyệt, nguyệt in một tấm,
Nguyệt lồng hoa, hoa thắm từng bông.

Nguyệt hoa, hoa nguyệt trùng trùng,
Trước hoa dưới nguyệt trong lòng siết đau.

Đau siết kể trăm sâu nghìn nảo,
Từ nữ-công, phụ-sảo điều người.

Biếng cầm kim, biếng đưa thoi,
Canh đòi thẹn dệt, bướm đòi ngại thùa.

Mặt biếng tồ, miệng càng biếng nói.

Sớm lại chiều rồi rồi nương song.

Nương song luống ngẩn ngơ lòng,
Vắng chắng điếm phấn, chàng hồng với ai.

Biếng trang điếm lòng người sàu tủi,

Sốt nổi chàng ngoài cõi Giang-lăng.

Khác gì ả Trúc, chị Hằng,

Bến Ngân sùi sụt, cung Giăng chốc mòng.

Sầu ôm nặng hã chồng làm gối,

Muộn ôm dây hã thồi làm com.

Rượu cùng hoa dập tả đàm,

Sầu làm rượu nhạt, muộn làm hoa ôi.

Gõ sênh ngọc mấy hồi không tiếng,

Ôm đàn tranh mấy phiếm rời tay.

Sốt người hành dịch bấy nay,

Dậm xa thêm mỗi chắp dây lại với.

Ca quyên gheo làm rơi nước mắt,

Trống tiêu khua như dức buồng gan.

Võ vàng đôi khắc dong nhan,
Khuê ly mới biết tâm toan nhường này.

Nếm chua cay tấm lòng mới tỏ,
Chua cay này há có vì ai.

Vì chàng lệ thiếp rỏ đôi,
Vì chàng thân thiếp lẻ loi một bề.

Thân thiếp chẳng gần kề dưới trướng,
Lệ thiếp nào chút vương bên khăn.

Sớm còn hồn mộng được gần,
Đêm đêm thường tới giang-tân tìm người.

Tim chàng thuở Dương-đài lối cũ,
Gặp chàng nơi Tương-phố bến xưa.

Xum vầy mấy lúc tình cờ.
Chẳng qua trên gối một giờ mộng-xuân.
Dận thiếp thân lại không bằng mộng,
Thôi gần chàng bến Lũng thành Quan.

Khi mơ những tiếc khi tàn,
Tình trong dặc mộng, muôn vạn cũng không

Vui có một tấm lòng chẳng giút,
Vốn theo chàng giờ khắc nào nguôi.

Lòng theo nhưng chưa thấy người,
Lên cao mấy lúc trông vờ bánh xe.

Trông bến-nam bãi che mặt nước,
Cỏ biếc um, giâu mướt màu xanh.

Nhà-thôn mấy xóm chông chênh,
Một đàn cò đậu trước ghềnh chiều hôm.

Trông đường-bắc đôi chòm quán-khách,
Rờm rà cây sanh ngắt núi non,

Lúa thành thoi thóp bên cồn,
Nghe thoi ngọc địch véo von bên lầu.

Non-đông thấy lá hầu chắt đống.

Chĩ sập sèo mai cũng bẻ bai.

Khói mù nghi ngút ngàn khơi,
Con chim bạt gió lạc loài kêu sương.

Lũng-tây chảy nước nhường uốn khúc,
Nhạn liệng không sóng đục thuyền câu.

Ngân thông chen chóc khóm lau,
Cạch ghềnh thấp thoáng người đầu đi về.
Trông bốn bề chân giới mặt đất,
Lên xuống lâu thắm thoát đời phen.

Lớp mây ngưng mặt khôn nhìn,
Biết đâu chính triển là miền Ngọc quan.

Gậy dút đất ý khôn học chước,
Khăn gieo cầu nào được thấy Tiên.

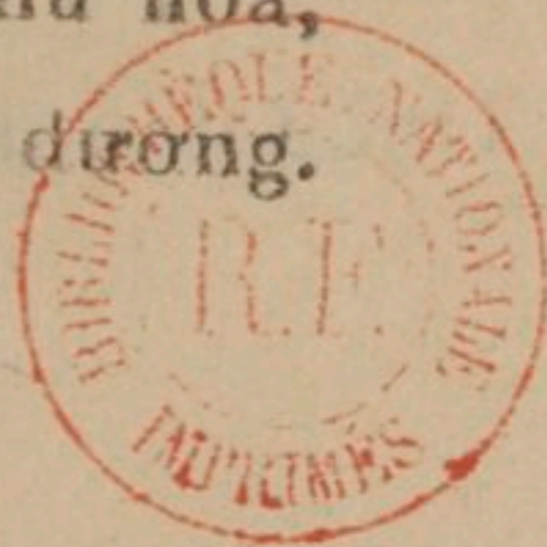
Lòng này hóa đá cũng nên,
E không lệ ngọc mà lên trông lầu.

Lúc ngoảnh lại ngắm màu Dương Liễu,
Thời khuyên chàng đừng chịu trước phong.

Chẳng hay muôn dặm ruồi dong,
Lòng chàng có cũng như lòng thiệp chẳng?

Lòng chàng ví cũng bằng như thế,
Lòng thiệp nào dám nghĩ gần xa.

Hương-dương lòng thiệp như hoa,
Lòng chàng lầu thán e là bóng dương.

Bóng dương đề hoa vàng chẳng đoái,
Hoa đề vàng bởi tại bóng dương,

Hoa vàng hoa rụng quanh tường.
Chải xem hoa rụng đêm sương mấy lần.

Chồi lan nở trước sân đã hái,
Ngọn hồng-tần bên bãi đưa hương.

Sửa xiêm đạo bước tiền-đường,
Ngửa trông xem vẻ thiên-chương thần thờ.

Bóng Ngân-hán khi mờ khi tỏ,
Độ khuê-triền buổi có buổi không.

Thức mây đòi lúc nhật nồng,
Chuôi sao Bắc đẩu thôi đông lại đoài.

Một năm một nhật mùi sơn phấn,
Trượng phu còn thơ thần miền khơi.

Xưa sao hình ảnh chẳng rời,
Bây giờ nở đề cách với Sâm Thương.

Chàng ruồi ngựa dặm trường mấy phủ,
Thiếp đạo hải lâu cũ đều in.

Gió xuân ngày một vắng tin,
Khá thương nhớ hết mấy phen lương thỉ.
Sây nhớ khi cảnh đào đóa nguy,
Trước gió xuân vang tia sánh nhau.

Nọ thi ả Chức chàng Ngâu,
Tới giăng thu lại bắc cầu sang sông.
Thương một kẻ phòng không lưỡng dữ,
Thời tiết lạnh nhâm nhỡ đời nau.

Thoi đưa ngày tháng ruồi mau,
Người đời thắm thoát qua mầu xuân xanh.

Xuân thu để dạn quanh ở dạ,
Hợp ly đành buồn quá khi vui.

Oán sâu nhiều nỗi toi bời,
Vóc bờ liễu rể ép nài chiều xuân.

Kìa Văn-quân mỹ miều thừa trước,
E đến khi dẫu bạc mà thương.

Mặt hoa nọ gã Phan-lang,
Sợ khi mái tóc điểm sương cũng ngừng.

Nghĩ nhan sắc đương chừng hoa nở,
Tiếc quang-âm lẫn lửa gieo qua.

Nghĩ mình bạc, tiếc niên hoa,
Gái tơ mấy chốc sây ra nạ dờng.

Gác nguyệt nọ mơ màng về mặt,
Lâu hoa kia phảng phất mùi hương.

Trách giới sao để nhớ nhàng,
Thiếp rầu thiếp lại rầu chàng chẳng quên.

Chàng chẳng thấy chim Uyên ở nội,
Cũng dập diu chẳng vội phân chương.

Chẳng xem chim Yến trên lương,
Bạc đầu không nở đòi đường rẽ nhau.

Kia loài sâu hai đầu cũng sánh,
Nọ loài chim chắp cánh cùng bay.

Liều sen là thức cỏ cây,
Đòi hoa cũng sánh, đòi giây cũng liền.

Ấy loài vật tình duyên còn thế,
Sao kiếp người nữ để dấy dây.

Thiếp xin về kiếp sau này,
Như chim liền cánh như cây liền cành
Đành muốn kiếp chữ tình đã vậy,
Theo kiếp này hơn thấy kiếp sau.
Thiếp xin chàng chờ bạc đầu.
Thiếp thì giữ mãi lấy màu trẻ chung.
Xin làm bóng theo cùng chàng vậy,
Chàng đi đâu cũng thấy thiếp bên.
Chàng nường vầng nguyệt phủ nguyên,
Mọi bề trung hiếu thiếp xin vẹn tròn.
Lòng hứa-quốc thắm son ngăn ngắt,
Sức tỵ-dân nường sắt chờ chờ.
Máu Thuyền-Vu quốc nhục-chi,
Ấy thì buổi nũng, ấy thì bữa ăn.
Mũi đồng bạc đời lẫn hăm hờ,
Đã lòng giới đin dữ người trung.
Hộ chàng trăm trận nên công,
Bường tên ải bắc, treo cung non đoài.

Bóng kỳ-sý giã ngoài quan-ải,
Tiếng khải-ca dờ lại Thần-kinh.

Đỉnh non bia đá đề danh,

Triều thiên vào trước cung đình dâng công.

Nước doanh-hán viết đồng rửa sạch,
Khúc nhạc-từ dẻo dặt lừng khen.

Tài so Tần, Hoặc vẹn tuyền,

Tên ghi gác Khôi, tượng truyền đài Lân.

Nền huân-tướng đại cân rạng vẻ,
Chữ đồng-hưu bia đề nghĩa đông.

Ơn trên tử ấm, thê phong,

Phận vinh thiếp cũng được chung hương

Thiếp chẳng giai như người Tô-phụ, [giời
Chàng chắc không như lũ Lạc-dương.

Khi về đeo qua ấn vàng,

Trên khung cửi dăm dây duồng làm cao.

Xin vì chàng sắp bảo, côi giáp;

Xin vì chàng dũ lớp phong sương.

Vi chàng tay chúc chén vàng,
Vi chàng diễm phấn đeo hương nỏ nung.
Dở khăn lệ chàng trông từng tấm,
Độc thơ sầu chàng thắm từng câu.
Câu vui đối với câu sầu,
Rượu khà cùng kẻ trước sau mọi nhời.
Sẽ dót với lần lần đời chén,
Sẽ ca dần đến đóa từng liên.
Liên ngâm, đối ẩm từng phen,
Cùng chàng lại kết mối duyên đến già.
Cho bỏ lúc xấu xa cách nhớ,
Giữ gìn nhau vui thừa thanh ninh.
Ngân nga mong gửi chữ tình,
Nhường này âu hẳn tài lành trượng phu.

CHUNG

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CHUNG

